

و تالیفها بیشتر بر مبنای سلیقه و ذوق شخصی است و نه بر مبنای روشی علمی و نظامیافته.

نویسنده در این کتاب تلاش کرده تا با روشی تالیفی و با تلفیق روشها و یافتهها به باورهای رایج در میان دانشمندان و نویسندگان آن دوره نگاه کند. او به روشی مبتنی بر روشهای علمی و فلسفی به بررسی و تحلیل این موضوع پرداخته و با روشی علمی و نظامیافته آن را مورد بررسی قرار داده و سعی کرده تا به روشی علمی و نظامیافته به آن نگاه کند. او به روشی مبتنی بر روشهای علمی و فلسفی به بررسی و تحلیل این موضوع پرداخته و با روشی علمی و نظامیافته به آن نگاه کند.

دیباچه

تسا مدهآء، روشنگر، ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۱، مالد با ناله در روشنگر، ۱۳۷۱
پییر کارله دو شامبلن دو ماریوو، نویسنده قرن هجده فرانسه (۱۶۸۸-۱۷۶۳)، تعداد زیادی نمایشنامه نوشت که به ویژه از لحاظ تجزیه و تحلیل ظریف روان‌شناسی و ظرافت سبک در باره تغییرات کوچک احساس، قابل توجه هستند. این افراط در دقت و موشکافی و ظرافت فکر و بیان را ماریووداژ می‌نامند. از معروف‌ترین نمایشنامه‌هایش عنوان‌های زیر را باید شمرد: غافلگیری عشق، جزیره خرد و رازگویی‌های دو رویانه و ماریوو همچنین رمان‌هایی نوشته که از آن جمله‌اند: زندگی ماریان و دهقان تازه به دوران رسیده. او به عضویت فرهنگستان فرانسه برگزیده شد.

ماریوو به جنبه درونی شخصیت‌ها می‌پردازد. مهارت او در این است که در قلب انسان کمین می‌کند و هرگونه عشقی را که سعی در مخفی کردن آن دارند آشکار می‌کند. عشقی که طرفین می‌خواهند مخفی کنند، عشقی که جرئت بیان کردنش را ندارند، و گاهی عشقی که از وجود خود مطمئن نیست. عشقی که در قلب انسان جای دارد، انقلاب می‌کند. او کلیه این حالات را از نظر روان‌شناسی بیان می‌کند. از نظر او انسان به گونه‌ای ساخته شده است که بعضی از احساساتش را می‌گوید و برخی را مخفی می‌کند. ماریوو روان‌شناسی را وارد ادبیات می‌کند و عشق‌هایی را که مردم گرفتار آن‌ها پیدا می‌کنند و تجزیه

و تحلیل می‌نماید. در تمام نمایشنامه‌ها صفت مشخص نقاشی احساسات و روان‌شناسی شخصیت است.

از نظر ماریو نقطه اوج ادبیات یعنی این‌که داستان یک زندگی به زبان اول شخص گفته شود، آن هم طولانی و لزوماً ناتمام. داستان زندگی ماریان در باره اسرار زندگی پرفراز و نشیب زنی است پنجاه ساله که خود آن‌ها را برای یکی از دوستانش بازمی‌گوید. ماریو احساسات و تأثرات سخت و غیرقابل تحمل او را با دقت و ظرافت بسیار، در محیطی که او را می‌رنجاند و نیز راز شم و غریزه‌های او را که تمام تمایلات او را به سوی افراد خوب و عالی می‌کشاند، با سبکی موشکافانه و زیرکانه تجزیه و تحلیل می‌کند.

کتاب زندگی ماریان از سال ۱۷۳۱ تا ۱۷۴۱ به نگارش درآمده است.

پیش‌گفتار (۱)

از آن‌جا که ممکن است تصور شود این داستان برای سرگرمی مردم نوشته شده است، فکر می‌کنم وظیفه دارم به اطلاع برسانم این داستان را شخصاً از دوستی که آن را در جایی مبهم و رها شده یافته بود، گرفته‌ام.

حقیقت این است که اگر این داستان واقعی نبود، پر واضح است که به این سبک در نمی‌آمد، و زندگی ماریان نه چنین طولانی می‌شد و نه با این همه اندیشه و تفکرات همراه می‌بود. بدین معنی که بیش‌تر ماجرا و حادثه بود و کم‌تر جنبه روحی و معنوی داشت. خلاصه این‌که تاکنون همه رمان‌ها مطابق سلیقه عمومی بوده‌اند و چنین کتابی عاقلانه و منطقی خواهد بود اگر به دلیل مسائل مطرح در آن، مورد قبول عامه واقع نگردد. مردم فقط خواهان حوادث هستند نه بیش‌تر. و ماریان با نوشتن ماجراهایش هیچ در فکر رعایت این سلیقه نیست. او خود را از هیچ‌یک از تفکراتی که در ضمن حوادث زندگی‌اش برای او پیش می‌آیند، معاف نمی‌کند. استدلالش گاهی کوتاه و گاه طولانی است یعنی مطابق میل و خواستی که در او ایجاد شده بیان می‌شوند. او ماجراهایش را خطاب به خانمی نوشته که دوست او بوده و ظاهراً عاشق اندیشیدن بوده است. به عبارتی چون ماریان از مردم کناره‌گیری کرده بود، نوشته‌اش به این صورت در آمده است، البته با قدری اصلاحات در نوشته که ما اعمال کرده‌ایم. وانگهی این قسمت در اختیار دیگران قرار گرفت که نظرشان